

Referat despre regii romani

Despre regii Romei nu exista marturii sigure; insiruirea dinastica se bazeaza pe legende transmise de traditie. Conform acesteia regii Romei au fost: Romulus, intemeietorul, la 21 aprilie 753 i.e.n., al cetatii, care, dupa ce si-a ucis fratele geaman, Remus, a domnit pana in 717 i.e.n., cand a fost ucis de patricieni.

Romulus era de origine latina: era fiul vestalei Rea Silvia. Rea Silvia a fost fiica lui Numitor, al unsprezecelea descendent al lui Ascanius (fiul eroului troian Eneas) care intemeiase in Latium orasul Alba Longa. Amulius, dupa ce uzurpa tronul fratelui sau Numitor, ii omoara feciorul, iar pe Rea Silvia o destina slujirii templului, pentru ca legamantul de castitate al vestalelor sa o impiedice sa aiba urmasi. Totusi ea avu, chiar de la zeul Marte doi gemeni, ce fura abandonati pe apele Tibrului si, apoi, hraniti de o lupoaica, in apropierea colinei Palatin si crescuti de pastorul Faustulus.

Prin rapirea sabinelor si, apoi, impacarea cu sabinii, ce locuiau colinele Quirinal si Capitoliu, cetatea se mareste, regele sabin Titus Tatius domnind alaturi de Romulus. Au urmat trei regi sabini: Numa Pompilius (717-673 i.e.n.), Tullius Hostilius (672-641 i.e.n.), Ancus Marcius (639 - 616 i.e.n., cu un interregn de doi ani) si trei regi etrusci: Lucius Tarquinius Priscus (cel Batrin, 616 - 578 i.e.n.) Servius Tullius si Lucius Tarquinius Superbus (534 - 510 i.e.n.). Aceasta perioada a istoriei romane este tratata diferit in istoriografie.

in general, insa, se considera ca numele regilor sunt exacte, in afara, probabil, de Romulus, ca au existat mai multi decat regii consemnati (probabil ca acestia sunt doar ultimii), ca atribuirea unor li te si reforme este in mare parte corecta. Oricum, dupa date arheologice, procesul de unificare ce a dus la aparitia noii cetati, Roma, a inceput in secolul al VIII-lea i.e.n., prin unirea micilor asezari de pe Miline, uniune numita "septimontium" (erau sapte coline: Palatin, Quirmal, Virminal, Esquilin, Capitoliu, Caelius si Aventin, plus o parte din colina Ianicul, pe malul drept al Tibrului) si s-a incheiat in secolul al IV-lea i.e.n., prin anexarea ultimei din cele sapte coline (Aventin).